

<sida1>

Karesuando den 26^{te} April 1829.

Höglärde samt vidtberömde Herr Professor!

Det var mig en stor fögnad, att genom Fogden Hofset få icke allenast färska hållsningar utan äfven bref från Hr^r professorn, som vi, under Herrarnes korta besök härstädes, hade den förmon, att göra bekantskap med.

Vi voro länge i den bedröfliga aning att Herrarne måhända omkommit på den långa och farliga resan, efter det redan var så sent på året, till dess vi ändteligen genom rykten blefvo underrättade, att Herrarne väl icke haft någon angenäm resa, men likväl lyckli[-]gen framkommit till Stockholm.

Jag tackar ödmjukeligen för de hit[-]sände

<sida2>

knifvarne och Boken, som jag riktigt fick med Hofsett. men thy värr, har jag ännu icke hunnit skaffa mig någon bössa. De enda foglar jag således fångar äro sådane, som jag eller min hund tar fast under ruggningen. Men skulle Her[-]arne tillsammans med Nilsson kunna laga så att jag finge en Hagelbössa med Hagel gröfre och finare, skulle jag vist kunna skaffa åtskilliga foglar och äfven ben eller skeletter. Jag hade då den förmohn att äta köttet sjelf.

Ifrån aflidne presidenten Ehrenheim har jag verkligen haft bref hvarpå jag genast svarade, det jag med nöje skulle fortsätta de meteorologiska Observationer som Er. Grape begynt, om jag nemligen finge mig tillskickade behöfliga instrumenten; men det hördes icke af vidare, kanske att Han då redan var nära sin död. Jag har äfwen åtskilliga gånger skrivit till Vahlenberg om denna

<sida3>

sak, men han skrifwer, att Han icke vet, så nog[a] huru hans Credit står i vetenskaps academien. Jag skulle gerna hafwa skaffat mig instru[-]menter sjelf; men jag är thy värr icke längre kom[-]men i Hushållningen, än att jag måste skaffa mig de nödvändigaste hushålls behofver, så att det knapt vill räcka till, att köpa en och annan bok, som för mig vore högst nödig.

Jag gratulerar till det nya stånd, som Hr. professorn gått in uti sedan vi sist träffades. Intet nytt höres från Lappmarken. Här är sol och urväder hvar dag; fastän hela vintern [va]rit den vackraste, så att man i manna min[ne] icke haft så litet snö, som i denna vinter i Lappmarken. Gud vet huru det går med Hofset och hans fru, som i dessa dagar begåfvo sig öfver fjellet med renar. De bådo mig hälsa mycket till Herr Professorn och fru. Min hustru ber om sin Compliment[?] till Herr Professorn, och jag, som ännu har göra med Lapparne, innan de begifva sig [<från> överstrykt ord] till fjellen, måste sluta med skrivande för denna gång, samt fram[-]lefvva Herr Professorens

ödmjukaste tjenare
L, L, Læstadius.